

MÜ'MİNÜN SÛRE-İ ŞERİF'İ

(23. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 118 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

- 1.** Müminler saâdete ermişlerdir.
- 2.** Onlar ki, namazlarında huşu içindedirler.
- 3.** Onlar ki, boş şeylerden yüz çevirirler.
- 4.** Onlar ki, zekâtlarını verirler.
- 5.** Onlar ki, mahrem yerlerini herkesten korurlar.
- 6.** Ancak eşleri ve câriyeleri hariç. Doğrusu bunlar kınanamazlar.
- 7.** Bu sınırı aşmak isteyenler, işte bunlar aşırı gidenlerdir.
- 8.** O müminler ki, emanetlerini ve sözlerini yerine getirirler.
- 9.** Namazlarına riâyet ederler.
- 10.** İşte asıl vâris olacak olanlar bunlardır.
- 11.** Onlar Firdevs cennetine vâris olacaklar, orada ebedî kalacaklardır.
- 12.** Andolsun ki biz insanı süzme çamurdan yarattık.
- 13.** Sonra onu sağlam bir karargâh olan rahimde nutfe hâline getirdik.
- 14.** Sonra o nutfeyi alekaya (kan pıhtısına) çevirdik. Derken alekayı da mudğâ (bir çiğnemlik et) yaptık. O mudğâyı da kemikler hâline çevirdik. O kemiklere et giydirdik. Daha sonra onu bambaşka bir yaratılışla inşâ ettik. Şekil verenlerin en güzeli olan Allah'ın şânı ne yücedir!
- 15.** Sonra siz bunun arkasından hiç şüphesiz ki öleceksiniz.
- 16.** Sonra da siz kıyamet günü muhakkak diriltileceksiniz.
- 17.** Andolsun ki biz sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz yarattıklarımızdan habersiz değiliz.
- 18.** Biz gökten, belli ölçü ve miktarda su indirdik ve onu yerin içine yerleştirdik. Şüphe yok ki bizim onu gidermeye de gücümüz yeter.
- 19.** Onunla size içlerinde sizin için birçok meyveler bulunan hurma ve üzüm bahçeleri yetiştirdik. Siz onlardan yersiniz.

- 20.** Size bir de Tur-i sînâ'dan çıkan bir ağacı var ettik. Bu ağaç hem yağ, hem de yiyenlere katık (zeytin) verir.
- 21.** Sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Onların karınlarındaki sütten size içiririz. Onlarda sizin için daha pek çok faydalar vardır. Ayrıca etlerinden de yersiniz.
- 22.** Hem onların üstünde hem de gemilerin üstünde taşınırsınız.
- 23.** Andolsun ki biz, Nuh'u kavmine gönderdik. Onlara: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilâhınız yoktur. Hâlâ O'ndan korkmayacak mısınız?" dedi.
- 24.** Bunun üzerine, kavminin içinden ileri gelen kâfirleri dediler ki: "Bu da sizin gibi bir insandan başka bir şey değildir. Size üstün gelmek istiyor. Eğer Allah dilemiş olsaydı, melekler indirirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık."
- 25.** "Bu, kendisinde delilik bulunan bir adamdır. Bir süreye kadar onu gözetleyin."
- 26.** Nuh: "Ey Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et!" dedi.
- 27.** Biz de ona şöyle vahyettik: "Bizim nezaretimiz altında ve vahyimiz uyarınca gemi yap! Bizim emrimiz gelip de fırın kaynamaya başlayınca, her cinsten birer çifti ve aleyhinde hüküm verilmiş olanların dışında kalan âileni alıp gemiye bindir. O zulmedenler hakkında bana hiç yalvarma. Zira onlar mutlaka boğulacaklardır."
- 28.** "Sen ve beraberindekiler, birlikte gemiye yerleştiğiniz zaman de ki: 'Bizi o zâlim kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun.'"
- 29.** "Ve de ki: Ey Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen indirenlerin en hayırlısısın."
- 30.** Şüphesiz ki bunda âyetler (ibretler) vardır. Çünkü biz, insanları imtihan etmekteyiz.
- 31.** Sonra onların ardından başka bir nesil getirdik.
- 32.** Onlara da kendi aralarından: "Allah'a kulluk edin, çünkü sizin O'ndan başka ilâhınız yoktur, hâlâ Allah'tan korkmaz mısınız?" diyen bir peygamber gönderdik.
- 33.** Onun kavminden, kendilerine dünya hayatında bol nimet verdiğimiz halde küfrederek ahirete kavuşmayı yalanlayan ileri gelenler dediler ki: "Bu da ancak sizin gibi bir insandır, sizin yediğinizden yiyor, içtiğinizden içiyor."
- 34.** "Eğer kendiniz gibi bir insana boyun eğecek olursanız, ziyana uğrayacağınızda hiç şüphe yoktur."
- 35.** "O size öldüğünüz, toprak ve kemik hâline geldiğiniz zaman tekrar hayata çıkarılacağınızı mı vâdediyor?"
- 36.** "Heyhat! Vâdolunduğunuz şey ne kadar uzak, hem de ne kadar uzak!"
- 37.** "Hayat ancak bu dünyadadır. Ölürüz, yaşarız. Amma öldükten sonra tekrar diriltilecek değiliz."
- 38.** "Bu adam sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir. Biz ona inanmayız."
- 39.** Dedi ki: "Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardım et."

- 40.** Allah: "Az bir süre sonra şüphelen olmasın ki pişman olacaklar." buyurdu.
- 41.** Nitekim onları vukuu kaçınılmaz olan korkunç bir ses yakalayiverdi. Biz onları bir süprüntü yığını hâline getirdik. Uzak olsun zâlim kavim!
- 42.** Sonra onların ardından nice nesiller ortaya çıkardık.
- 43.** Hiçbir millet ne süresinden ileri geçebilir, ne de geri kalabilir.
- 44.** Sonra biz birbiri ardı sıra peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardından yok ettik ve hepsini efsane yaptık. Uzak olsun iman etmeyen kavim!
- 45.** Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u âyetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik.
- 46.** Firavun'a ve ileri gelenlerine. Bunun üzerine büyüklük tasladılar ve kibirli bir kavim oldular.
- 47.** Dediler ki: "Biz, bizler gibi olan iki insana mı iman edeceğiz? Halbuki kavimleri (İsrâiloğulları) bize kölelik edip durmaktadır.
- 48.** Böylece onları yalanladılar ve helâk edilenlerden oldular.
- 49.** Andolsun ki biz Musa'ya, belki hidayet bulurlar diye kitap verdik.
- 50.** Meryem oğlunu ve annesini bir âyet (mucize) kıldık. Her ikisini de yerleşmeye elverişli, suyu bulunan, yüksek bir yere yerleştirdik.
- 51.** Ey peygamberler! Helâl ve temiz rızıklardan yiyiniz ve sâlih ameller işleyiniz. Doğrusu ben, ne yaparsanız hepsini bilirim.
- 52.** Şüphesiz sizin bu ümmetiniz bir tek ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim. O hâlde benden korkun.
- 53.** Amma ne var ki, insanlar din hususunda kendi aralarında parçalara bölündüler, çeşitli kitaplara ayrıldılar. Her bölük her parti kendi tuttuğu yoldan memnundur, yanında bulunan (din veya kitapla) sevinmektedir.
- 54.** Şimdi sen onları bir süreye kadar kendi sapıklıkları ile başbaşa bırak.
- 55.** Kendilerine servet ve oğullar vermekle zannediyorlar mı ki,
- 56.** Onların iyiliklerine koşuyoruz? Hayır onlar işin farkında değiller.
- 57.** Onlar ki Rablerine olan saygıdan dolayı korkudan titrerler.
- 58.** Rablerinin âyetlerine inanırlar.
- 59.** Rablerine ortak koşmazlar.
- 60.** Verdiklerini, Rablerinin huzuruna dönecekleri düşüncesi ile kalpleri ürpererek verirler.
- 61.** İşte onlar hayır işlerine koşuşurlar ve onlar hayır için önde giderler.

62. Biz hiç kimseye gücünün üstünde teklifte bulunmayız. Katımızda gerçeği söyleyen bir kitap (Levh-i mahfuz) vardır ve onlara aslâ haksızlık edilmez.

63. Hayır! Onların kâpleri bundan habersizdir. Onların bunun dışında da bir takım işleri vardır, bu işleri yapar dururlar.

64. Nihayet onların refah ve bolluk içinde olanlarını azap ile yakaladığımız zaman, hemen feryadı basarlar.

65. "Bugün artık boşuna feryat etmeyin! Çünkü size katımızdan bir yardım dokunmaz."

66. "Âyetlerim size okunuyordu da, siz topuklarınız üzerinde gerisin geri gidiyordunuz."

67. "Ona karşı büyüklük taşıyor, geceleri toplanarak hezeyanlar savuruyordunuz."

68. Onlar bu sözü iyice düşünmediler mi? Yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69. Yoksa peygamberlerini henüz tanıyamadılar da, onun için mi onu inkâr ediyorlar?

70. Yahut onda bir delilik olduğunu mu söylüyorlar? Hayır! O, kendilerine hakkı getirmiştir. Fakat onların çoğu haktan hoşlanmamaktadırlar.

71. Eğer hak onların heveslerine uysaydı, gökler ve yer ile bunlarda bulunanlar bozulur giderdi. Hayır! Biz onlara zikirlerini (şan ve şereflerini) getirdik. Fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar.

72. Resulüm! Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun? Rabbinin vereceği ücret daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73. Sen onları doğru bir yola çağırıyorsun.

74. Ahirete inanmayanlar ise, ısrarla yoldan sapıyorlar.

75. Eğer biz onlara merhamet edip de başlarındaki sıkıntıyı giderseydik, şaşkınlık içinde azgınlıklarına devam eder dururlardı.

76. Andolsun ki biz onları azapla yakaladık. Yine de Rablerine boyun eğmediler, yalvarıp yakarmadılar.

77. Nihayet üzerlerine şiddetli bir azap kapısı açtığımızda, birden ümitsizliğe kapıldılar.

78. Sizin için kulaklar, gözler ve gönüller yaratıp veren O'dur. Ne de az şükrediyorsunuz?

79. Sizi yeryüzünde yaratıp türeten de O'dur. Ve O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80. Dirilten de O'dur, öldüren de O'dur. Gecenin ve gündüzün değişmesi O'nun eseridir. Hâlâ aklınızı kullanmaz mısınız?

81. Hayır! Onlar öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82. Dediler ki: "Ölüp de toprak ve kemik yığını hâline geldiğimiz zaman mı, biz mi diriltileceğiz?"

- 83.** "Andolsun ki bu vaad bize de bizden önce geçen atalarımıza da yapılmıştı. Bu, eskilerin efsanelerinden başka bir şey değildir."
- 84.** De ki: "Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım. Bu dünya ve onda bulunanlar kime âittir?"
- 85.** "Allah'a âittir." diyecekler. De ki: "Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız?"
- 86.** De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?"
- 87.** "Allah'tır!" diyecekler. De ki: "Öyle ise siz Allah'tan korkmaz mısınız?"
- 88.** De ki: "Her şeyin melekûtu (mülkiyeti ve idaresi) elinde olan, himaye eden, fakat himaye edilmeye muhtaç olmayan kimdir? Biliyorsanız söyleyin!"
- 89.** "Allah'tır" diyecekler. De ki: "Öyleyse nasıl aldanıyorsunuz?"
- 90.** Hayır! Biz onlara gerçeği getirdik. Amma onlar yalancılardır.
- 91.** Allah evlât edinmemiştir. O'nunla beraber hiçbir ilâh yoktur. Eğer olsaydı, her ilâh kendi yarattığını alır gider ve biri ötekine üstün gelmeye çalışırdı. Allah onların vasıflandırdıkları şeylerden münezzehtir.
- 92.** Allah görünmeyeni de görüneni de bilendir. O, müşriklerin ortak koştukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir.
- 93.** De ki: "Ey Rabbim! Eğer onlara vaad edilen azabı bana mutlaka göstereceksen."
- 94.** "O zaman ey Rabbim! Beni zâlimler topluluğu arasında bulundurma!"
- 95.** Onlara vâdettiğimizi sana göstermeye biz elbette kâdiriz.
- 96.** Sen kötülüğü en güzel bir usûlde defet! Çünkü biz onların vasıflandırmakta oldukları şeyi çok iyi biliriz.
- 97.** De ki: "Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım."
- 98.** "Ey Rabbim! Yanımda bulunmalarından da sana sığınırım."
- 99.** Nihayet onların her birine ölüm geldiği vakit der ki: "Rabbim! Beni dünyaya geri döndür."
- 100.** "Belki yapmadan bıraktığımı tamamlar ve sâlih amel işlerim." Hayır, bu söylediği sadece kendi lâfıdır. Tekrar diriltilip kaldırılacakları güne kadar, önlerinde geriye dönmekten onları alıkoyan bir berzah vardır.
- 101.** Sur'a üfürüldüğü o günün dehşetinden aralarında ne nesep (akrabalık) bağı kalır ne de birbirlerine bir şey sorabilirler.
- 102.** Kimin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir.
- 103.** Tartıları hafif gelenler, işte onlar kendilerine yazık edenlerdir, cehennemde ebedî kalacaklardır.
- 104.** Ateş onların yüzlerini yalar, dişleri sırtıp kalır.

- 105.** "Âyetlerim size okunurken, onları yalanlayan siz değil miydiniz?"
- 106.** Derler ki: "Ey Rabbimiz! Bedbahtlığımız bizi yenmişti, sapık bir topluluk olmuştuk."
- 107.** "Ey Rabbimiz! Bizi buradan çıkar! Eğer bir daha günaha dönersek, doğrusu zulmetmiş oluruz."
- 108.** Allah: "Yıkılıp gidin içerisine! Benimle konuşmayın!" buyurur.
- 109.** Kullarımdan bir zümre: "Ey Rabbimiz! İnadık, bizi bağışla, bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın." diyorlardı.
- 110.** "Siz ise onları alaya alıyordunuz. Bu yaptıklarınız size benim zikrimi, beni anmayı unutturuyordu. Ve hep gülüyordunuz onlara!"
- 111.** "Sabretmelerine karşılık bugün ben onları mükâfatlandırdım. İşte kurtulup murada erenler onlardır."
- 112.** Allah onlara: "Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?" diye sorar.
- 113.** Derler ki: "Ya bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık. Sayabilenlere sor!"
- 114.** Allah: "Gerçekten pek az bir süre kaldınız. Keşke bunu vaktiyle bilmiş olsaydınız!" buyurur.
- 115.** "Bizim sizi boş yere yarattığımızı ve huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?"
- 116.** Gerçek hükümdar olan Allah çok yücedir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. O, çok şerefli olan Arş'ın Rabbidir.
- 117.** Kim Allah ile beraber, varlığını ispat edecek hiçbir delil bulunmayan bir ilâha taparsa, o kimsenin hesabı Rabbinin katındadır. Gerçek şu ki kâfirler iflâh olmazlar.
- 118.** De ki: "Ey Rabbim! Bağışla, merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın."

[Sûre 24](#)